

Ulkomaankaupan kehitys 1950-luvulla

Suomen ulkomaankaupassa sodan jälkeen elettiin yli vuosikymmen tiukan säännöstelyn aikaa. Varsinainen jälleenrakennuskausi päättyi vuoden 1952 tienoilla, mutta talous pysyi suljettuna vielä senkin jälkeen usean vuoden ajan. Määrällisesti ulkomaankauppa saavutti sotaa edeltäneen tason jo vuonna 1950.

Vuosina 1945 - 1952 viennistä noin 90 prosenttia oli metsäteollisuuden tuotteita.

Tuonnissa raaka-aineiden osuus oli suuri, 60 - 70 prosenttia, mikä selittyy valmiiden tavaroiden tuonnin ankaralla säännöstelyllä. Metalliteollisuuden osuus kasvoi 1950-luvun kuluessa.

Vuoteen 1957 ulkomaankaupassa vallitsevana olivat kahdenväliset sopimukset, jotka usein olivat luonteeltaan vaihtokauppaa. Jonkin verran valuuttoja käytettiin myös ylijäämien tasauksina ostoihin kolmansista maista.

Sodanjälkeisinä vuosina ulkomaankauppa suuntautui aluksi lähinnä Englantiin, Ruotsiin, Yhdysvaltoihin ja Neuvostoliittoon. Neuvostoliiton osuus kasvoi 1950-luvun alussa noin viidennekseen koko viennistä, mutta sen jälkeen Neuvostoliiton osuus hieman laski ja pienten itäblokin maiden osuus kasvoi. Saksan liittotasavallan merkitys Suomelle tärkeänä tuontimaana kohosi ja Englannin osuus vähitellen laski. Ruotsin osuus Suomen ulkomaankaupassa pysyi 1950-luvulla pienenä, noin 5 - 7 prosentin luokassa.

Lähteenä mm: Tapani Paavonen, Suomalaisen protektionismin viimeinen vaihe (1998), s. 153-305, Erkki Pihkala, "Ulkomaankauppa ja ulkomaiset maksusuhteet", teoksessa Suomen taloushistoria 2 (1982), s. 370 - 379.